

Κινηματογραφικόν ΛΕΥΚΩΜΑ

Η ΘΥΕΛΛΑΔΗΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΛΟΡΕΤΤΑΣ ΓΙΟΥΓΚ
ΠΩΣ ΕΦΤΑΣΕ ΣΤΗ ΦΗΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ
ΤΗΣ ΣΑΛΛΥ Ο' ΝΤΑΙΗ

(Είπε προτιμότερο για μιὰ κοπέλλα να νοιώση πολύ νωρίς την καρδιά της ραγισμένη απ' την αγάπη. Έτσι, φρονιμεύει πολύ νωρίς. Καί μιὰ καρδιά, όταν πονέση, δέν θά ξαναπονέση εύκολα στο μέλλον.

ΛΟΡΕΤΤΑ ΓΙΟΥΓΚ)

Η Λορέττα Γιούγκ, ο θελκτικός αυτός κινηματογραφικός άστηρ, είνε τώρα μόλις είκοσιτεσσάρων χρόνων. Κι' όμως έχει φρόνησι καί πείρα του κόσμου, σάν να ήταν ώριμη γυναίκα τουλάχιστον σαρανταπέντε χρόνων.

Τό ανέβασμά της στη δόξα, στον πλούτο καί στην πεγκόσμιο λατρεία, υπήρξε ταχύτατο, ίλιγγιώδες. Όσο, — τό θετικό μυαλό της δέν ζαλίστηκε καθόλου, παρ' όλη τή φλογερή όρμητικότητα των είκοσιτεσσάρων χρόνων της.

Η Λορέττα Γιούγκ, είνε σήμερα ή πιό ενδιαφέρουσα κ' ή πιό ζωντανή προσωπικότης του Χόλλυγουντ. Σε όλες τις ταινίες που «νυρίζει», συναρπάζει τις αισθήσεις του θεατού καί του δαγκάνει την ψυχή οδυνηρά μαζύ καί γλυκά.

Όστόσο, ή Λορέττα δέν είνε καθόλου αίνιγματική καί μυστηριώδης προσωπικότης, όπως είνε ή συνάδελφός της Γκρέτα Γκάουμπο. Γεννήθηκε στις 6 Ιανουαρίου του 1913, στην πόλι Σάλτ-Λαίηκ της πολιτείας Όντάγης. Τό βαφτιστικό της όνομα είνε Γκρέτχεν, αλλά για τό καλλιτεχνικό στάδιό της διάλεξε τό όνομα Λορέττα.

Έχει μεγάλα μάτια, άλλοτε γκρίζα κ' άλλοτε λαμπρά γαλάζια. αναλόπως των ψυχικών διαθέσεων της. Η δυό μεγαλύτερες αδελφές της — ή Πόλλυ κ' ή Σάλλυ — καθώς κ' ή μητέρα της, τή λατρεύουν σάν ένα χαϊνεμένο παιδί.

Ο πατέρας της Λορέττας ήταν σιδηροδρομικός υπάλληλος. Η μετάθεσίς του σε διαφόρους έρημικούς κ' έξοχικούς μικροσταθμούς, τον ανάγκασαν να παίρνη μαζύ του καί την οικογένειά του. Έτσι, ή Λορέττα μεγάλωνε διαρκώς στο είδυλλιακό περιβάλλον της έξοχης κ' από τότε χρονολογείται ή κατοπινή λατρεία της για τά άγριο-λουλούδα, καθώς κ' ή άγνότης κ' ή λεπτότης της διαλεχτής ψυχής της.

Σε ηλικία έξη έτών ή Λορέττα στερήθηκε τά πατρικά χάδια. Ακολούθησε τή μητέρα της καί τις δυό μεγαλύτερες αδελφές της, γιατί ο πατέρας της — λίγο μέθυσος, δυστυχώς — ανάγκασε τή σύζυγό του να ζητήσει τό διαζύ-

γίο της.

Θαρραλέα όμως στη ζωή ή κυρία Γιούγκ καί νοιώθοντας ότι είχε να θρέψη καί να μεγαλώση τά τρία κοριτσάκια της, άνοιξε ένα μεγάλο οικότροφείο. Η στοργική μέριμνα για τους ένοικιαστές της, καθώς κ, οι εύγενικοί τρόποι — τόσο της ίδιας όσον καί των τριών κοριτσιών της — συντέλεσαν στο να εύδοκιμήση γρήγορα ή έπιχείρησι αυτή.

Ημέρες εύτυχίας κ' άνέσεως άρχισαν να ξημερώνουν για την πολυδοκιμασμένη οικογένεια. Η στερημένη ως τότε ζωή τους, έπαιρνε ρόδιους χρωματισμούς. Κ' ή κυρία Γιούγκ, βλέποντας τις τρεις κόρες της ν' άναπτύσσονται σάν θελκτικά λουλούδια, θέλησε να τις βγάλη από τό επικίνδυνο περιβάλλον των τόσων κοιψών «εργένηδων» του οικότροφείου της.

Τις έκλεισε λοιπόν καί τις τρεις σ' ένα μοναστήρι καλογραιών, παρ' τις διαμαρτυρίες τους...

— Μαμά, δέν θέλομε να χωρίσουμε από σένα! της έλεγαν, με δάκρυα παραπόνου καί θλίψεως.

— Δοκιμάστε για λίγον καιρό, παιδιά μου! τους άπαντούσε ή πολύπειρη καί βασανισμένη μητέρα τους. Κι' έγω δέν θέλω να σας στεροηθώ, αλλά αυτό είνε τό συμφέρον σας... Αν δήτε πάλι ότι είνε άνυπόφορη για σας ή ζωή στο κολλέγιο, θά σας ξαναπάρω μαζύ μου άμέσως!

Έτσι, ή τρεις αδελφούλες κλείστηκαν στο θλιβερό μοναστήρι. Η Λορέττα έχυσε κάθε τόσο δάκρυα φλογερά, αλλά ή δυό μεγαλύτερες αδελφές της που τή λάτρευαν, ή Πόλλυ κ' ή Σάλλυ, την παρηγορούσαν στοργικά, σάν πιό μεγάλες που ήσαν καί σάν πιό λογικές κ' ύπομονετικές.

Έξη χρόνια πέρασαν έτσι. Η τρεις αδελφές συνδέθηκαν με μιὰ σπερίγραπτη στοργή άναμεταξύ τους...

— Η τρεις μας για τή μιὰ, κ' ή μιὰ μας για τις τρεις! ήταν τό έμβλημά τους.

Άλληλοβοηθόντουσαν στα μαθήματα, άλληλοϋπερασπιζόντουσαν στις έπιθέσεις της συνηθισμένης μοχθηρίας των συμμαθητριών τους, υπόμειναν με περισσότερη καρτερία — ένωμένες άχώριστα κ' ή τρεις — την άνιαρή καί δυσάρεστη ζωή μέσα στους τέσσερες ψυχρούς τοίχους του μοναστηριού. Έτσι, άπόχτησαν όλες καί προπάντων ή πρώϊμα μεγαλοφυής Λορέττα, όλη εκείνη την πειθαρχία καί την καρτερικότητα του χαρακτήρος, ή όποία τόσο χρήσιμη της φάνηκε κατόπιν στη γρήγορη κα' καταπληκτική σταδιοδρομία της...

Σε ηλικία δεκατεσσάρων έτών, ή Λορέττα έδειξε ότι θά γινόταν μιὰ έλκυστική καλλονή. Όταν βγήκαν από τό σχολείο, ή μητέρα τους τις κράτησε μαζύ της. Οίκο-

Η τρεις αδελφές Πόλλυ, Λορέττα καί Σάλλυ Γιούγκ.

τροφείο δέν ὑπῆρχε πειά, γιατί τὰ κέρδη τώσων χρόνων ἐπέτρεπαν ἤδη στήν οἰκογένεια νά ζῆ με κάποια ἄνεσι.

Ἡ Πόλλυ, γιά νά ἐργάζεται, ἔβηκε ἀμέσως θέσι σ' ἓνα στούντιο πλαστικῶν εἰκόνων. Ἐπίσης, ἡ Σάλλυ ἐγινε μιὰ σεμνή χορεύτρια κλασσικῶν χορῶν, στό θέατρο «Ἀμπασσαντέρ». Ἡ Λορέττα, σάν πῖο μικρή καί πῖο χαϊδεμένη, ἔμεινε πάντα στό σπίτι, κοντά στή μητέρα της.

Μιά μέρα, ὁ σκηνοθέτης Κόλλιν Μούρ χρειάστηκε μιὰ χορεύτρια, γιά ἓναν βουβό ρόλο σέ κάποιο φιλμ. Εἶχε δὴ ἤδη τὴν Πόλλυ, σέ μιὰ πλαστικὴ εἰκόνα της, τοῦ ἄρεσε καί τῆς τηλεφώνησε στό σπίτι της γιά νά συναντηθοῦν καί νά συνεννοηθοῦν σχετικά.

— Λεῖπει σιόν κινηματογράφο με κάποια φίλη της! ἀπάντησε ἡ Λορέττα, ἡ ὁποία ἄκουσε τὸ τηλέφωνο κι ἔτρεξε ἡ ἴδια στό ἀκουστικό.

— Νά πάρη ἡ εὐχή! Ξανάπε δυσαρεστημένος ὁ σκηνοθέτης. Κ' εἶνε πολὺ ἐπείγον τὸ ζήτημα πού τὴ θέλω! Ἐξήγησε δὲ κατόπιν με λίγα λόγια στή Λορέττα γιά πού ζήτημα ἤθελε τὴν Πόλλυ.

— Θέλετε νά ῥθῶ ἐγώ; ρώτησε τότε ξαφνικά ἡ Λορέττα. Ἴσως κάτι νά μπορέσω νά καταφέρω!

— Πόσων χρόνων εἶστε; ἀπάντησε ἀμέσως ὁ σκηνοθέτης, ὁ ὁποῖος δέν ἤξερε καθόλου τὴ Λορέττα. Καί ξέρετε νά ποζάρετε σέ πλαστικές εἰκόνες;

— Ξέρω!... Ἐμαθα στό κολλέγιο... Εἶμαι δεκάξη χρόνων!

— Τελοςπάντων, ἄς δοῦμε τί μπορείτε νά κάνετε, δεσποινίς! ἀπάντησε μ' ἐγκαρτέρησι ὁ σκηνοθέτης. Ἐλάτε λοιπὸν ἀμέσως στό στούντιο καί παρουσιάστε στὸν κύριο Μέρβιν Λεροῦ, τὸν καλλιτεχνικὸ διευθυντή μας!

Τῆς ἔδωσε τὴ διεύθυνσι τοῦ στούντιο καί κρέμασε ἀμέσως τὸ ἀκουστικό.

Ἡ Λορέττα, λαχταρισμένη, ἔτρεξε στή μητέρα της καί τῆς εἶπε μιὰ ψευτιά, τὴν πρώτη καί τελευταία ψευτιά τῆς ζωῆς της. Τῆς εἶπε δηλαδή, ὅτι μιὰ φίλη της τὴν καλοῦσε νά πάη ἀμέσως στό σπίτι της, πού θά δινόταν μιὰ μικρὴ φιλικὴ δεξίωσι μεταξὺ διαφόρων συμμαθητριῶν της!

Ἀνύποπτη ἡ κυρία Γιούγκ, ἔδωσε τὴν ἄδεια στή Λορέττα. Ἐκείνη ντύθηκε ἀμέσως βιαστικά. Με καρδιοχτύπι ἔτρεξε στό στούντιο καί παρουσιάστηκε ἀμέσως στὸν Μέρβιν Λεροῦ.

Ἐκείνος τὴν περιεργάστηκε καλὰ - καλὰ. Κατόπιν τῆς εἶπε εἰλικρινὰ κι' ἀπότομα:

— Δέν εἶστε καθόλου κατάλληλη γι' αὐτὸ πού σᾶς χρειάζομαι, δεσποινίς!... Μπορεῖτε ὅμως νά «φιγουράρετε» ἱκανοποιητικά σ' ἓνα φιλμ, ὡς προσωρινὴ κι' ἔκτακτη ἠθοποιός... Ἄρκει νὰ ρ-

χεστε κάθε μέρα στό στούντιο, γιά νά πάρετε προκαταβολικῶς μερικὰ μαθήματα ἠθοποιίας!... Δέχεστε;

ἠθοποιός σέ φιλμ κινηματογραφικὸ...

Μὰ αὐτὸ ἦταν μιὰ ὀνειρώδης τύχη, γιά τὴ Λορέττα! Ἐδωσε παρευθὺς τὴ συγκατάθεσί της. Γύρισε μ' ἔξαψη τὸ γεγονὸς ἀπὸ τὴ μητέρα της, προσωρινά. Τὸ ἐξομολογήθηκε ὁμως εἰλικρινῶς στὶς ἀδελφοῦλές της, ζήτησε τὴ βοήθειά τους καί τὴν ἐπομένη, πρωί-πρωί, ξεκίνησε γιά τὸ στούντιο, με μιὰ πρόφασιν εὐκολοπίστευτην.

Τρεῖς ἡμέρες ἀργότερα, ὁ περίφημος Δαυὶδ Τόμψων διευθυντῆς τῆς κινηματογραφικῆς αὐτῆς ἐταιρείας—τῆς «Φέρστ-Νάσιοναλ»—γοητευμένος ἀπὸ τὴν οὐράνια θελκτικότητά κι' ἀπὸ τὸ ἀφθαστο παίξιμό της ἀρχάριος αὐτῆς μαθητευομένης, τὴ φώναξε στό γραφεῖό του. Κι' εἰκεί, χωρίς καμμιά ἐπιφύλαξιν, τῆς εἶπε:

— Σᾶς θέλω γιά πρωταγωνίστρια, δεσποινίς!... Δέχεστε νά ὑπογράψουμε ἓνα συμβόλαιον διαρκείας ἐνὸς φιλμ καί με πηνήντα δολλάρια κάθε ἑβδομάδα γιά ἀμοιβή σας;

Ἡ νεαρὴ Λορέττα ἔμεινε ἐκθαμβη. Νόμιζε πὼς ἔβρισκόταν στὸν παράδεισο. Πηνήντα δολλάρια (ἑπτὰμισχιλιάρδες δραχμὲς περίπου) κάθε ἑβδομάδα, ἦταν ἓνα ποσὸν ὀνειρώδες. Ἐπίσης, δέν πίστευε σ' αὐτιά της σχετικῶς με τὴν πρότασιν τοῦ Τόμψων, ὅτι θά λάβαινε μέρος σέ φιλμ ὡς πρωταγωνίστρια!

Ὡστόσο, γρήγορα ξαναβρῆκε τὸ πρῶτο θετικὸ μυστικό της:

— Εἶμαι ἀνήλικη ἀκόμα! ἀπάντησε. Πρέπει λοιπὸν νά ὑπογράψω ἢ μητέρα μου τὸ σχετικὸ συμβόλαιον!

— Ἄς ἔρθῃ αὐριο ἡ μητέρα σας, λοιπὸν γιά νά τὸ ὑπογράψω...

— Δέν μπορῶ νά τῆς τὸ πῶ! Διέκοψε ἡ Λορέττα. Βαθειὰ θλιμμένη. Ἐκανα τὸ σφάλμα νά τῆς κρύψω σέ τί ἀκριβῶς καταγινόμενον αὐτὲς τὶς ἡμέρες!

Ὁ Μέρβιν Λεροῦ χαμογέλασε. Χάιδεψε τὰ μαλλιά τῆς κοπέλλας καί τῆς εἶπε ἐνθαρρυντικά:

— Νά τῆς τὸ πῆτε τώρα!... Κι' ἂν δοῦμε ὅτι θυμώνει καί δέν δεχεται, τότε θά μεσολοβήσω κι' ἐγὼ προσωπικῶς!

Ἡ Λορέττα τράβηξε κατ' εὐθείαν στό σπίτι της καί, λαχταρισμένη, ἀποκάλυψε τὸ μυστικὸ τῆς στὴ μητέρα της.

— Τὰ ἤξερα ὅλα, ἀπὸ ἡμέρες! ἀπάντησε με γλυκὸ χαμόγελο ἡ μητέρα της. Μοῦ τὰ εἶπαν κρυφὰ ἡ ἀδελφοῦλές σου... Περίμενα νά δῶ

ἂν πραγματικῶς ἔχῃς κλίσι στό καλλιτεχνικὸ στάδιο... Καί μιὰ πού ἦρθαν ἔτσι τὰ πράγματα, δέν ἔχω καμμιά ἀντίρρηση, ἀγαπημένον μου κορίτσι!

Τὴν ἐπομένη τὸ πρωῖ, μητέρα καί κόρη, πήγαν στό στούντιο τῆς «Φέρστ-Νάσιοναλ», ἔβηκαν τὸν διευθυντὴ Λεροῦ, κι' ὑπογράψαν ἀμέσως τὸ μοιραῖο αὐτὸ συμβόλαιον, τὸ συμβόλαιον τὸ ὁποῖο ὠδήγησε κατόπιν τὴ νεαρὴ Λορέττα σέ ἀπίστευτα ὕψη θριάμβων, πλοῦτος καί δόξης!

Ἐνα χρόνο ἀργότερα, ἡ Λορέττα ἦταν ἐν-

Ἡ Λορέττα σέ μιὰ πόζα της, στό φιλμ «Ἡ Γυναίκα»

δοξη πειά και πλουσία. Και τότε ακριβώς, έλαμψε σαν αστέρας κινηματογραφικός πρώτου μεγέθους, όταν — στο τέλος του πρώτου αυτού χρόνου — έλαβε μέρος αποφασιστικά σε μια ταινία εξαιρετικής σπουδαιότητας.

Τότε, δηλαδή, η περίφημη εταιρεία «Μέτρο-Γκόλντου-ν-Μάγερ», γύριζε το φιλμ «Γέλα Παληάτσο, γέλα!», με πρωταγωνιστή τον άλησμονητο Λόν Τσάνεϋ. Χρειάζονταν όμως μια πρωταγωνίστρια άνταξία του μεγάλου αυτού ήθοποιου. Κι' ο διευθύνων σκηνοθέτης της «Μέτρο-Γκόλντου-ν», ο Χέρμπερτ Μπρένον, παρακάλεσε την εταιρεία «Φερστ Νάσιοναλ» να του δανείση — για το φιλμ αυτό, προσωρινώς — τη νεαρή και θελκτική Λορέττα.

Αβρόντια η «Φερστ-Νάσιοναλ» έδωσε τη συγκατάθεσί της. Κ' η Λορέττα άρχισε να γυρίζει στο φιλμ αυτό, μαζί με τον Λόν Τσάνεϋ.

Αλλά ο σκηνοθέτης Μπρένον, μέγας καλλιτέχνης, αλλά βίαιοτάτου και όξυθύμου χαρακτήρος άνθρωπος, τρώμαζε με τις παραφορές του τη φτωχή Λορέττα.

— Είσαι μια άφθαστη ήθοποιός! της ούρλιαζε συχνά, μπρός σ' όλον τον κόσμο. Αλλά είσαι τελείως άπρόσεκτη επίσης!... Μπρός, έχε το νοϋ σου στις ύποδειξεις μου, διάβολε!

Έτσι, η Λορέττα έβασζε όλα τα δυνατά της για να

ικανοποιή τον τραχύ σκηνοθέτη της. Στα διαλείμματα όμως άποτραβιόταν πίσω από κανένα κρυφό παρασκήνιο κι' έκεϊ ξεσποϋσε σε δάκρυα και σε σιωπηλούς λυγμούς παραπόνου.

Ο Λόν Τσάνεϋ, η εύγενής αυτή ύπαρξις, ο γυιος αυτός ένός κωφάλαου δυστυχισμένου πατέρα, είχε πιστή κι' αυτός — από μικρός — στη δυστυχία. Έτσι συμποϋ-

σε πάντα τους θλιμμένους. Άντελήφθη λοιπόν έπιτέλους κάποια ήμερα τους κρυφούς καϋμούς της θελκτικής «παρτεναίρ» του.

Στάθηκε πλάι της, σοβαρός και στοργικός σαν πατέρα. Της χαίδεψε τρυφερά το σκυφτό κεφάλι. Της σκούπισε τα δάκρυα με το μαντηλί του. Κ' ύστερα της ψιθύρισε χαμηλόφωνα και τρυφερά:

— Χάλασες το μακιγιόρισμά σου, μικρούλα μου... Μην κλαίς... Δεν αξίζει τον κόπο να κλαίς... Μπήκες στο πιό ζηλευτό, αλλά και πιό σκληρό και κοπιαστικό έπάγγελμα του κόσμου... Για να έπιτύχης, πρέπει κανέναν και ποτέ να μη σε δη να κλαίς από άδυναμία!... Άκουσε την πεϊρά μου, μικρή μου... Άλλως τε, έχε εμπιστοσύνη σε μένα κι' έγώ δεν θα παύω ποτέ να σε παρηγορώ και να καθοδηγώ τα πρώτα δύσκολα βήματά σου!...

Κι' ένω η Λορέττα, άνείπωτα ανακουφισμένη έπαυε να κλαίη — κυττάζοντας έκθαμβή τον πατρικό παρηγορητή της — ο Λόν Τσάνεϋ πρόσθεσε με γλυκύτητα:

— Μη σε τρομάζουν οι θυμοί κ' η πικρές φράσεις του σκηνοθέτου μας... Η έπιπλήξεις είναι πολύ πιο πολύτιμες για έναν καλλιτέχνη από τους επαινούς κι' από τις κολακείες... Είναι μεγαλοφυΐα ο σκηνοθέτης μας... Και για να σε μαλλώνη έτσι, θα πη ότι ξέρει τί πραγματικώς αξίζει κι' ότι περιμένει μεγαλύτερα πράγματα από σένα!

Η Λορέττα, τρέμοντας από τη συγκίνησί της κρεμάστηκε στο μπράτσο του άλησμονητου κι' εύγενικού καλλιτέχνου και του φίλησε σιωπηλά το χέρι. Τα σοφά του λόγια της άνοιξαν καινούριους όρίζοντες μπροστά της. Η ψυχή της, γεμάτη από θαυμασμό ως τότε για τον Τσάνεϋ, έννοιωσε στο έξης μια βαθύτατη φιλία, άναλλοίωτη ως την ήμερα του θανάτου του.

Άν όμως έκλαψε πικρά για τον χαμό του στοργικού και μεγάλου φίλου της, η Λορέττα, δεν ξέχασε ποτέ της τα λόγια του και τις συμβουλές του. Άνέβαινε γοργά τη σκάλα της δόξης και της εύτυχίας, με την καρδιά της άφωσιωμένη στην ιερή μνήμη του πολυτίμου εκείνου προστάτου της...

Αλλά έφτασε έπιτέλους κ' η κρίσιμη — για τη νεότητά της τη δροσερή — στιγμή της πρώτης αγάπης της. Μέσα στο στούντιο της «Μέτρο-Γκόλντου-ν-Μάγερ», η Λορέττα γνώρισε για πρώτη φορά τον νεαρό πρωταγωνιστή Γκράντ Ουΐδερς.

Ο Γκράντ ήταν ένας μεγαλόσωμος κι' άρρενωπος ήθοποιός, έξαιρετης καλλιτεχνικής αξίας. Η φανταχτερή προσωπικότης του άμέσως τράβηξε την άνήξερη ακόμα — από αγάπη — καρδιά της Λορέττας. Ένοιωσε έναν έρωτα άγνό και κεραυνοβόλο για τον Γκράντ, ο όποιος

πάλι δεν έμεινε καθόλου άσυγκίνητος απ' την καλλονή και τη χάρι της άφθαστης «παρτεναίρ» του.

Ολόκληρο το Χόλλυγουντ χαμογελοϋσε με συμπάθεια, στο ειδύλλιο αυτό των δύο νεαρών ύπαρξεων. Η Λορέττα όμως, συχνά προαιθανόταν ότι ο Γκράντ δεν έμοιαζε να είναι ο ιδανικός σύζυγος γι' αυτήν. Όστόσο, έπηρεασμένη από τη δύναμη της πρώτης αυτής αγάπης

της, υποχώρησε στις παρακλήσεις του λατρευτού της Γκράντ, έφυγαν κρυφά κάποια νύχτα και τέλεσαν άξανα τους γάμους των στην πόλι Γιούμα της Άριζόνας.

Αλλά ο Γκράντ δεν δείχτηκε καλός σύζυγος. Η έρωτικές έπιτυχίες του τον είχαν κακοσυνηθίσει. Ξενυχτοϋσε, γλεντοϋσε με άλλες γυναίκες, έπινε, έπαιζε χαρτιά. Κι' ένα χρόνο άργότερα, άπογοητευμένη και πικραμμένη η μικρούλα Λορέττα, πήρε το διαζυγίό της.

Για πολύν καιρό άργότερα, η θελκτική πρωταγωνίστρια, έμεινε συγκεντρωμένη στον έαυτό της. Χαλιναγοϋσε τις όρμες της δροσερής νεότητός της κι' έκλεινε τα αυτιά της στους πειρασμούς και στις παρακλήσεις των πολυαριθμων θαυμαστών της. Ήταν πολύ δύσκολος ο ρόλος της αυτός. Το φλογερό κορμί της διψοϋσε για τις χαρές της ζωής. Αλλά η νεαρή Λορέττα, έχοντας πειά την πειρα των πρώτων πικρών άπογοητεύσεων της, άντεχε σταθερά και κατανικοϋσε τα επικίνδυνα γλυστρήματα της καρδιάς...

Τέλος, νικήθηκε για δεύτερη φορά: Γνώρισε τον θελκτικό Σπένσερ Τράσυ, με τον όποιο γύριζαν μαζί το φιλμ «Ο πύργος ένός κάποιου»...

Δεν τον ξαναείχε δη ποτέ της πριν η Λορέττα. Κι' όταν τελείωσαν το γύρισμα της πρώτης ήμέρας, στην

(Συνέχεια στη 16η σελίδα)

Ρόναλντ Κόλμαν, Σπένσερ Τράσυ και Τζώρτζ Μπρέντ, τρεις από τους αγαπημένους της Λορέττας

ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΡΩΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟ ΥΣ "ΓΟΗΤΕΣ,,

(Συνέχεια έκ της 13ης σελίδος)

λέσσουν σὲ μιὰ δεξίωσι ἢ σ' ἓνα γεῦμα. Ἐχουν ὅμως τὴν ἀτυχία νὰ γίνωνται σχεδὸν πάντοτε δεκτὲς ἀπὸ τὴν Ἀνναμπέλλα. Ἐκείνη καταλαβαίνει ἀμέσως τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς τους καὶ χωρὶς πολλές διατυπώσεις, τοὺς δίνει νὰ καταλάβουν πὼς ἀγαπάει τὸν ἄνδρα τῆς.

Μιὰ ἡμέρα λοιπὸν, ἡ Ἀνναμπέλλα δέχτηκε μιὰ ὠραιοτάτη νέα, τὴν κόρη τοῦ περιφήμου Παρισινοῦ τραπεζίτου Πιέρ Λ... καὶ παρουσιάσθηκε σ' αὐτὴν ὡς γραμματεὺς του. Ἐκείνη δὲν γνώρισε τὴν Ἀνναμπέλλα κ' ἐλεύθερη ὅπως ἦταν, τῆς ἔκανε δῶρο ἓνα ὠμορφο δαχτυλίδι καὶ τὴν παρακάλεσε νὰ τὴν διευκολύνη, γιατί ἦταν τρελλὰ ἐρωτευμένη μὲ τὸν Ζάν Μυρά. Ἡ Ἀνναμπέλλα δέχθηκε πρόθυμα νὰ τὴν... ἐξυπηρετήσῃ, τῆς εἶπε διάφορα μυστικά τῆς ιδιωτικῆς ζωῆς τοῦ «γόητος» καὶ τῆς ἀπεκάλυψε ὅτι ὁ Ζάν Μυρά ἐφάρμοζε τὸ ἐξῆς τέχνασμα: "Ὅταν ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ μιὰ ἐπίμονη θαυμαστριά του, τῆς παρουσίαζε τὴ γραμματέα του (δηλαδὴ τὴν Ἀνναμπέλλα) ὡς γυναῖκά του. Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν ἐκείνη νὰ τὸν πιστέψῃ, ἔπρεπε νὰ ἐπιμείνῃ, γιατί, κατὰ βάθος, ὁ «γόης» ἦταν πολὺ εὐαίσθητος στὶς ἐρωτικὲς ἐξομολογήσεις τῶν θαυμαστριῶν του.

"Ὅταν ἦρθε, ὕστερ' ἀπὸ λίγη ὥρα ὁ Ζάν Μυρά, ἡ Ἀνναμπέλλα ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ μόνον μὲ τὴ φλογερὴ θαυμαστριά του. Ἐκείνη δὲν ἄργησε νὰ τοῦ ἐξομολογηθῇ μὲ τρόπο τὸν ἐρωτᾶ τῆς. Ὁ Ζάν Μυρά τότε, χτύπησε τὸ κουδοῦνι καὶ τῆς εἶπε:

— Θέλω νὰ σὰς γνωρίσω τὴ γυναῖκά μου!

Κατάπληκτος ὅμως, εἶδε τὴν θαυμαστριά του νὰ ξεκαρδίζεται ἀπὸ τὰ γέλια.

— Ἐλάτε... τοῦ εἶπε κατόπιν. Ξέρω πὼς εἴσατε ἓνα ἀμίμητος «φαρσέρ» καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ ἐνοχλήσετε τὴ γραμματέα σας...

Ὁ Ζάν Μυρά πίστεψε πὼς εἶχε νὰ κἀνῃ μὲ μιὰ τρελλή. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ δύσκολη θέσι του, τὸν ἔβγαλε ἡ Ἀνναμπέλλα πού παρουσιάσθηκε στὸ κατῶφλι τῆς πόρτας μὲ μιὰ ιουαλέττα ἐσπερίδος κ' ὄχι πειὰ μὲ τὸ ἀπλὸ φόρεμα τῆς γραμματέως.

— Ἡ Ἀνναμπέλλα!... Εἶνε γυναῖκά μου!... Εἶπε ὁ «γόης» στὴν θαυμαστριά του.

Ἐκείνη λίγο ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὴν κατάπληξι. Καὶ καταντροπιασμένη, ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ.

Καθὼς βλέπετε, λοιπὸν, ἡ μόνη λύσις γιὰ τοὺς «γόητες», ὅταν ἐπιθυμοῦν μιὰ ἡσυχὴ ζωὴ, εἶνε ὁ γάμος. Ὁ Ζάν Μυρά, ἀπὸ τὴ μέρα πού παντρεύθηκε τὴν Ἀνναμπέλλα, ὄρηκε τὴν ἡσυχία του.

Γιατί, ἀρὰ γε, δὲν παντρεύεται κ' ὁ Ἀλμπέρ Πρεζάν; "Ἐτσι θὰ πάψῃ πειὰ νὰ ματώνῃ ἡ μύτη τῶν θαυμαστριῶν του!...

ΠΙΕΡ ΜΠΕΡΖΕ

ΠΟΣΟ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΤΟ "ΣΕΞ - ΑΠΠΗΛ,, ;

(Συνέχεια έκ της 15ης σελίδος)

μὲ στολή», δὲν ἔσφαι ποτὲ τὸ πρόσωπό τῆς, παρὰ μόνον ὅταν παίξῃ στὸ στούντιο. Μὰ καὶ τότε τὸ «βάψιμό» τῆς αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὸν εἰδικὸ «μακιγιέρ» κ' εἶνε ἀπαραίτητο γιὰ τὸν ἰσχυρὸ φωτισμὸ καὶ τὴν καθαρὴ ἀποτύπωσι τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου. Ἐξω ἀπὸ τὸ «σταύντιο», ἡ Δωροθέα Βικ δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ «μανικιούρ»!... Τὸ «σεξ-ἀππήλ» τῆς εἶνε ἡ μαγνητικὴ δύναμις τῆς ματιᾶς τῆς καὶ ὁ προσωπικὸς χαρακτήρας τῆς γοητείας τῆς.

Πόσα λοιπὸν κοστίζει τὸ «σεξ-ἀππήλ»; Τὴν καλλίτερη ἀπάντησι μᾶς τὴ δίνει ἡ Νόρμα Σήρρερ:

— Τὸ «σεξ-ἀππήλ» δὲν χρειάζεται χρήματα, ἀλλὰ θυσίαι. Ἐκλεκτὴ τροφή, πολὺς ὕπνος καὶ ἡσυχὴ ζωὴ, εἶνε ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴ διατηρησι τῆς γοητείας. Τὰ καλλυντικὰ εἶνε κατάλληλα μόνον γιὰ τὶς ἀποκρηάτικες μεταμφιέσεις. Μὰ, πὼς εἶνε δυνατόν ν' ἀρέσῃ σήμερον μιὰ γυναῖκα «δαμμένη» σὰν εἰδωλο τῆς Πολυνησίας; Τέτοιαι ὠμορφιᾶς εἶνε... τερατώδεις!

ΠΩΣ ΕΦΤΑΣΕ ΣΤΗΝ ΦΗΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

(Συνέχεια έκ της 11ης σελίδος)

ταινία αὐτὴ, ὁ Σπένσερ—γοητευμένος ἀπ' τὴν παρτεναίρτου—τὴν παρακάλεσε νὰ φάνε μαζί τὸ βράδυ, γιὰ νὰ γνωριστοῦν καλύτερα ἀναμεταξύ τους.

"Ἐφαγαν κ' ἄλλαι βραδυὲς μαζί. Μιὰ ἀκατανίκητη συμπάθεια, τοὺς ἔδενε ἀμοιβαία. Τυφλωμένη ἀπ' τὸ ξαφνικὸ καὶ βίαιο πάθος τῆς ἡ Λορέττα, παράβλεψε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Σπένσερ Τράσου ἦταν ἤδη παντρεμένος. Τὸν ἔσπρωξε λοιπὸν στὸ διαζύγιο, καὶ λίγους μῆνας ἀργότερα τέλεσαν τοὺς γάμους τῶν οἱ δύο τους!

Τὸ Χόλλυγουντ ἀναστατώθηκε ἀπ' τὸ σκάνδαλο αὐτό. Ἡ φτωχὴ κυρία Τράσου, λατρεύοντας τὸν ἀπιστο σύζυγό τῆς, ἔκανε ἐνστασι στὸν ἀρχιεπίσκοπο τῆς Καλιφορνίας: "Ἦσαν καθολικοὶ, τόσο ὁ Τράσου ὅσο κ' ἡ Λορέττα, κ' ἔτσι τὰ διαζύγια τους καθὼς κ' ὁ γάμος τους κηρύχθηκαν ἄκυρα ἀπ' τὴν ἐκκλησία!

Γιὰ νὰ ξεχάσῃ πειὰ ἡ Λορέττα τὴν πίκρα τῆς, ἀπ' τὴν δυὸ ἀτυχῆς ἀγάπες τῆς, σπρώχτηκε σὲ μιὰ ζωὴ προσκαίρων ἐρώτων. Ὁ Ρόναλδ Κόλμαν, ὁ Τζώρτζ Μπρέντ καὶ πλήθος ἄλλων ἐνδόξων καὶ γοητευτικῶν ἀστέρων τοῦ κινηματογράφου, χρημάτισαν κατὰ καιροὺς προσωρινοὶ ἐρασταὶ καὶ θαυμασταὶ τῆς.

Ἀλλὰ σήμερον, ἡ Λορέττα Γιούγκ, εἶνε ἡ πιὸ νοικοκυρεμένη «στάρ» τοῦ Χόλλυγουντ. Ἐχει τὴν πείρα καὶ τὴ σύνεσι ὠριμῆς γυναίκας, παρ' ὅλο πού εἶνε μόλις εικοσιτεσσάρων χρόνων. Καὶ μὲ κανέναν ἀπολύτως δὲν συνδέεται αἰσθηματικά.

"ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ,,!..

(Συνέχεια έκ της 14ης σελίδος)

κτος ἀπὸ τὸ μέταλλο τῆς φωνῆς μου καὶ μοῦ συνέστησε νὰ τὴν καλλιεργήσω. Ἐτσι γράφτηκα ἀκόμη καὶ στὸ ὠδεῖο κ' ἔβαλα κ' ἄλλα θάσανα στὸ κεφάλι μου.

"Ὅταν πῆρα τὸ δίπλωμά μου, ἤμουν πειὰ ἓνα μεγάλο καὶ ὠμορφο κορίτσι μὲ φωνὴ ἀηδονιοῦ. Κάποιος μίλησε γιὰ μένα στὸν Γουρζάνσκυ. Ζήτησε νὰ μ' ἀκούσῃ κ' ἐμεινε ἐνθουσιασμένος. Καὶ δὲν ἄργησα νὰ κλείσω μιὰ καλὴ συμφωνία μαζί του.

Ἡ κινηματογραφικὴ καριέρα μου, στὴν ἀρχὴ, δὲν παρουσίασε κανένα ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον. Ἐπαιξα στὸν «Ἀγνωστο Τραγουδιστὴ», μὰ κατόπιν ἔμεινα ὀκτὼ μῆνες ἔξω ἀπὸ τὸ «στούντιο». Ὁ λόγος ἦταν ὅτι ἡ περισσότερες «βερσιόν» τῶν γαλλικῶν ἔργων, γινόντουσαν στὸ Βερολίνο κ' ἔτσι ἐγὼ δὲν εἶχα δουλειὰ στὸ «στούντιο».

Πέρασα, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἐκεῖνο τὸν καιρὸ πολλὰ στενοχώριαι, γιατί φοβόμουν μήπως, παρ' ὅλους τοὺς ἐπαίνους, εἶχα ἀποτύχει πανηγυρικὰ στὸν κινηματογράφο. Μὰ αὐτὴ ἡ κακὴ ἰδέα μου δὲν ἄργησε νὰ μοῦ φύγῃ. Ἐκανα, σὲ λίγο, τὴ γνωριμία τοῦ Ἐριχ Πόμμερ, ὁ ὁποῖος μ' ἀγκαζάρισε γιὰ νὰ παίξω στὸν «Ἀνθρώπο χωρὶς ὄνομα».

Ἡ χαρὰ μου, ἐκείνη τὴ μέρα, ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἀκουσα εὐχαρίστως τὴν ἐρωτικὴ ἐξομολόγησι ἐνὸς φίλου μου καὶ εἶχα μαζί του τὴν πρώτη σοβαρὴ ἐρωτικὴ περιπέτεια τῆς ζωῆς μου.

"Ὑστερα ἀπὸ μερικὲς ἄλλαι ἐπιτυχίαι, «γύρισα» ἀκόμη καὶ τὴν περίφημη «Κοντέσσα Μαρίτσα». Ἐπίσης τὴν «Χαριτωμένη Πριγκήπισσα». Τώρα τελευταία μάλιστα ἔκανα ἓνα μεγάλο ταξίδι στὴ Τσεχοσλοβακία. Μὰ δὲν φοβᾶμαι πειὰ τίποτε. Ἐχω γίνει τόσο γνωστὴ καὶ τόσο πλούσια...

Ἐν τούτοις, ἔρχονται στιγμῆς πού θυμᾶμαι τὰ τερατώδη παιδικὰ χρόνια μου. Κι' ἐγὼ, τὸ κορίτσι τοῦ πολέμου, πού ἀνατράφηκα μέσα στὴν κόλασι τῶν μαχῶν καὶ τοῦ θανάτου, κυριεύομαι τότε ἀπὸ μιὰ ἀπέραντη λύπη καὶ κλαίω γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους πού ἄφησαν τὸ κουφάρι τους στὸ πεδίο τῆς τιμῆς.

ΓΚΙΣΛΑΙΝ ΜΠΡΥ